

Sodišče: Višje sodišče v Mariboru

Oddelek: Kazenski oddelek

ECLI: ECLI:SI:VSMB:2020:II.KP.58156.2013

Evidenčna številka: VSM00033472

Datum odločbe: 24.03.2020

Senat, sodnik posameznik: Leonida Jerman (preds.), Zdenka Klarič (poroč.), Melita Puhr

Področje: KAZENSKO MATERIALNO PRAVO - KAZENSKO PROCESNO PRAVO

Institut: preklic pogojne obsodbe - ustavitev postopka za preklic pogojne obsodbe - rok za preklic pogojne obsodbe - bistvena kršitev določb kazenskega postopka - zmotna ali nepopolna ugotovitev dejanskega stanja

Zveza: KZ-1 člen 62, 62/1. ZKP člen 371, 371/2, 373, 506, 506/4

Jedro

Navedena sodba je postala pravnomočna 21. 1. 2016. Ker se pogojna obsodba sme preklicati v preizkusni dobi, najpozneje pa v enem letu po preteku preizkusne dobe, v obravnavani zadevi pa je skrajni rok za preklic pogojne obsodbe potekel dne 21. 1. 2020, je odločitev sodišča prve stopnje iz napadenega sklepa pravilna in zakonita.

Izrek

Pritožba višjega državnega tožilca se zavrne kot neutemeljena.

Obrazložitev

1. Z napadenim sklepom je sodišče prve stopnje postopek za preklic pogojne obsodbe izrečene obsojenemu U. L. s sodbo Okrožnega sodišča v Mariboru I K 58156/2013 z dne 12. 1. 2016 se po določilu četrtega odstavka 506. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) ustavilo in odločilo, da se obsojenega oprosti plačila sodne takse.

2. Zoper tak sklep se je pritožil višji državni tožilec zaradi bistvene kršitve določb kazenskega postopka ter zmotne ugotovitve dejanskega stanja. Pritožbenemu sodišču predlaga, da napadeni sklep razveljavi.

3. Pritožba ni utemeljena.

4. Sodišče prve stopnje je v obravnavani zadevi ravnalo v skladu s četrtem odstavkom 506. člena ZKP, na podlagi katerega je postopek za preklic pogojne obsodbe izrečene obsojenemu U. L. s sodbo Okrožnega sodišča v Mariboru I K 58156/2013 z dne 21. 1. 2016, ustavilo. Iz podatkov kazenskega spisa namreč izhaja, da je obsojenemu s pogojno obsodbo bila določena kazen eno leto in pet mesecev, s preizkusno dobo treh let in pod posebnim pogojem, da v roku osemnajst mesecev po pravnomočnosti sodbe povrne oškodovancem pridobljeno premoženjsko korist. Navedena sodba je postala pravnomočna 21. 1. 2016. Ker se pogojna obsodba sme preklicati v preizkusni dobi, najpozneje pa v enem letu po preteku preizkusne dobe, v obravnavani zadevi pa je skrajni rok za preklic pogojne obsodbe potekel dne 21. 1. 2020, je odločitev sodišča prve stopnje iz napadenega sklepa pravilna in zakonita.

5. Pritožba, ki navaja, da bi sodišče prve stopnje glede na to, da se je obsojeni očitno izmikal narokom za preklic pogojne obsodbe, lahko odločilo pred potekom roka za preklic pogojne obsodbe, saj zaslišanje obsojenca ni ovira za sprejem odločitve, ne more biti uspešna. Sicer sodišče prve stopnje v napadenem sklepu navaja razloge zakaj v obravnavani zadevi ni odločilo brez zaslišanja obsojenega, vendar te okoliščine, na katere se posebej sklicuje pritožba, ne morejo omajati odločitve sodišča prve stopnje iz napadenega sklepa. Prvi odstavek 62. člena Kazenskega zakonika (v nadaljevanju KZ-1) namreč določa, da se pogojna obsodba lahko prekliče najpozneje v enem letu po poteku preizkusne dobe, ta rok pa je v obravnavani zadevi, kot že navedeno potekel dne 21. 1. 2020.

6. Glede na navedeno, in ker pritožba niti v preostalem ne navaja nič takšnega kar bi lahko omajalo odločitev sodišča prve stopnje iz napadenega sklepa, okoliščine, ki v jih tožilec v pritožbi navaja kot zmotno ugotovitev dejanskega stanja in bistvene kršitve določb kazenskega postopka iz drugega odstavka 371. člena ZKP, pa prav tako niso podane. Po oceni pritožbenega sodišča je sodišče prve stopnje v obravnavani zadevi dejansko stanje ugotovilo pravilno, saj izmikanje obsojenega na narok za preklic pogojne obsodbe ne more spremeniti odločitve sodišča prve stopnje iz napadenega sklepa, prav tako pa ne okoliščina na katero posebej opozarja pritožba, da bi sodišče prve stopnje tudi v nenavzočnosti obsojenega, pogojno obsodbo lahko še pravočasno preklicalo. Zato ni podana niti uveljavljana bistvena kršitev določb ZKP.

7. Iz navedenih razlogov je pritožbeno sodišče o pritožbi višjega državnega tožilca odločilo tako kot izhaja iz izreka tega sklepa (člen 402/III ZKP).

Datum zadnje spremembe: 10.06.2020